

přesahují rámce z knihovního zápisu zjevného a také nejsou starší tři let ode dne příklepu. Názoru rekursního soudu, že povolení sporného zápisu jest neplatným, nelze schváliti, neboť není správným názor rekursního soudu, že z tohoto zápisu nelze s úplnou určitostí seznati, do které nejvyšší částky může býti zatížen zavazený statek touto položkou. Ovšem zmíněnému účelu §u 14 knih. zák. při knihovním zajištění úroků budoucích pohledávek vyhovuje nejlépe vklad zvláštní kauční pohledávky za úroky s udáním určitého nejvyššího peníze vedle kauční pohledávky hlavní, avšak neodporuje ani doslovu, ani účelu §u 14 knih. zák., když úroky (a úroky z prodlení) z kauční pohledávky hlavní jsou zapsány bez udání určité nejvyšší částky toliko jistým procentem, ježto i tak lze přesně seznati, do které nejvyšší částky ručí pozemek za úroky, neboť podle §u 216 čís. 4 a 224 ex. ř. přichází v úvahu jen úroky, jež nejsou starší tři let ode dne příklepu. Nelze tedy právoplatně povolenému zápisu 7½% úroků a 7% úroků z prodlení upříti účinnosti. Proto bylo dovolacímu rekursu vyhověti a rozhodnouti, jak se stalo, při čemž se podotýká, že vedlejší poplatky mimo úroky nemohly vymáhající věřitelce býti přikázány částkou, kterou tato požaduje v přihlášce a ještě v dovolacím rekursu, nýbrž jen částkou 5.500 Kč, ježto k těmto poplatkům lze přihlížeti jen v rámci kauční pohledávky v částce 5.500 Kč, která jest tím vyčerpána úplně.

Čís. 5882.

Vydražiteli přísluší právo rekursu proti rozvrhovému usnesení, pokud jím byly jeho zájmy dotčeny.

Význam ústního jednání podle §u 212 ex. ř. Nemůže býti nahrazeno odděleným výslechem stran.

Pro úrokovou míru uhrazovací jistiny (§ 219 ex. ř.) rozhoduje výše dosažitelná u ústavu, u něhož bude jistina uložena podle §§ 236 a 77 ex. ř. Změna úrokové míry není ani na prospěch ani na škodu vydražiteli.

(Rozh. ze dne 25. března 1926, R I 183/26.)

Do usnesení exekučního soudu, jímž bylo rozvrženo nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost, stěžovala si jednak výměnkářka do výše přikázaného jí výživného, jednak vymáhající věřitelka a konečně vydražitel. **R e k u r s n í s o u d** rekursům vyhověl. Do usnesení rekursního soudu stěžoval si pouze vydražitel, jehož dovolací rekurs **N e j v y š š í s o u d** v bodě, jímž napadeno usnesení rekursního soudu, pokud jím bylo vyhověno rekursu výměnkářky, odmítl, jinak mu vyhověl, zrušil příslušné části usnesení obou nižších soudů a vrátil věc exekučnímu soudu k dalšímu ú s t n í m u jednání a novému rozhodnutí.

D ů v o d y:

Pokud rekursní soud vyhověl rekursu výměnkářky a přikázal jí na dlužném výživném od 23. dubna 1924 do 31. května 1924 místo prvním

soudem přiřknutých 296 Kč částku 370 Kč k hotovému zaplacení z nejvyššího podání, nebyly tím zájmy vydražitele nijak dotčeny, a není týž proto podle §§ 234, 213 a 209 třetí odstavec ex. ř. k rekursu proti rozvrhovému usnesení vůbec oprávněn. V tomto směru musil býti dovolací recurs odmítnut. Naproti tomu nelze upříti vydražiteli oprávnění k rekursu proti rozvrhovému usnesení, pokud byla jím určena cena výměnku Evy R-ové a bytových práv Magdaleny a Johany R-ových, a stanovena pro ně uhražovací jistina. Podle dražebních podmínek jest vydražitel povinen plniti tato břemena, pokud jsou kryta nejvyšším podáním, in natura, přísluší mu však za to úroky z uhražovací jistiny. Vydražitel má proto zájem na určení uhražovací jistiny i na stanovení odhadní ceny, podle níž se uhražovací jistina vypočítá. Obojí jest podle §§ 229, 219, 225 a 226 ex. ř. předmětem rozvrhového usnesení, zvláště když dražební podmínky neustanovují ničeho v té příčině a nepotřebovaly podle §§ 146 a 162 ex. ř. nic ustanovovat. Vydražitel nemohl a nemůže svůj zájem chrániti jinak, než rekusem proti rozvrhovému usnesení, proto jest nutno přiznati mu právo jej podati. Podle §u 212 ex. ř. musí každému rozvrhovému usnesení předcházeti ústní jednání. Exekuční soudce nesmí se obmeziti na přijetí přihlášek osob, činících si nárok na rozvrhovou podstatu, a případných námitek proti přihláškám, a vyhraditi vyřízení kolidujících nároků zvláštním sporům, exekuční řád ukládá mu, aby se přičinil o dohodu účastníků (§ 213 druhý odstavec ex. ř.), a nedojde-li k ní, by rozhodl sám v rozvrhovém usnesení o všech sporných bodech, leč by rozhodnutí bylo závislé na zjištění sporných okolností skutkových. Tento zákonný předpis vyžaduje nezbytně, by všichni účastníci mohli před soudcem, jenž má rozhodnouti o rozvrhu, o ceně břemen a stanovení uhražovacích jistin, uplatniti své právní stanovisko právě tak, jako ve sporném řízení před soudem procesním. Účastníkům musí býti při ústním jednání poskytnuta jmenovitě i příležitost vysloviti se o všech skutečnostech rozhodných pro soudcovo usnesení, tedy také o znaleckém posudku o ocenění břemen. Ústní jednání podle §u 212 ex. ř. nemůže býti nahrazeno odděleným výslechem jednotlivých stran, musí býti takové, aby mohlo při něm a na jeho základě dojíti k dohodě účastníků podle §u 214 (2) ex. ř., která jest pro rozdělení nejvyššího podání závaznou. Tento velící předpis exekučního řádu byl v tomto případě porušen, neboť při rozvrhovém roku dne 13. srpna 1924 nebyla vzata žádná ze sporných otázek, týkajících se sporné výměny a sporných bytových práv na přetřes; když pak bylo první rozvrhové usnesení rekursním soudem zrušeno, rozhodl první soud bez nového ústního jednání účastníků na základě pouhého výslechu znalce, aniž byla účastníkům poskytnuta příležitost, by se o jeho posudku vyslovili, neřku-li jednali. Již rekursní soud zrušil pro tuto vadu znovu částečně usnesení prvního soudu a nařídil, by bylo o uložení uhražovacích jistin na úrok opětně rozhodnuto po výslechu účastníků. Toto jeho usnesení dlužno vyložiti v ten rozum, že bude na prvním soudu, by provedl s účastníky ústní jednání a pokusil se při něm o dohodu stran podle §§ 214 druhý odstavec a 236 druhý odstavec ex. ř. Ústního jednání jest však třeba i ohledně ostatních sporných otázek, totiž od-

hadu obou břemen a vypočítání uhražovacích jistin. Jmenovitě jest nutno vzhledem k nastalé změně poměrů a nejasnosti posavadních prohlášení umožniti výměnkářce jednání s ostatními účastníky a rozhodnutí se o tom, má-li trvati na naturálním plnění výměnku a bytových práv, či spokojiti se podle §§ 211 druhý odstavec a 214 druhý odstavec ex. ř. úplně neb částečně s odškodněním v penězích. Dovolacímu rekursu, pokud vytýká vadnost posavadního postupu nižších soudů, musilo býti proto vyhověno. První soud bude míti při novém jednání na paměti, že spornou otázku ohledně úrokové míry, podle níž má býti vypočítána uhražovací jistina, nelze klásti tak, jaká úroková míra jest přiměřená nynějším poměrům, nýbrž jaká úroková míra jest dosažitelná u ústavu, u něhož bude uhražovací jistina uložena na úrok podle §§ 236 a 77 ex. ř. Nedojde-li k dohodě stran a bude-li vydražitel povinen plniti in natura, musí mu býti z uhražovacího kapitálu zajištěn takový peníz, jaký odpovídá hodnotě jeho naturálního plnění. Případná změna úrokové míry nemůže mu býti na prospěch, ale ani na škodu, při jejím poklesu bude míti nárok na doplatek z jistiny, při jejím zvýšení případně zisk zadnějším věřitelům (srovnej materialie k ř. 219 ex. ř.).

Čís. 5883.

Nepřípustnou jest exekuce zabavením nároku na vyúčtování dlužníkovy pohledávky za poddlužníkem.

(Rozh. ze dne 25. března 1926, R I 186/26.)

Soud první stolice povolil exekuci zabavením nároku strany povinné proti jejímu právnímu zástupci na vyúčtování peněz, které mu v letech 1921 až 1924 vyplatila, a které prý činí přes 200.000 Kč a jimiž jest prý odměna za právnické práce a hotové výlohy od něho povinné straně konané o více než 60.000 Kč přeplacena, jakož i zákazem poddlužníku, by povinné straně přijaté peníze nevyúčtoval, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Vymáhající strana navrhla k vydobytí své vykonatelné peněžité pohledávky dvojí exekuci. První zabavením nároku povinné strany proti Dru T-ovi na vyúčtování částek, vyplacených mu penízem asi 200.000 Kč, druhou zabavením nároku na vrácení přeplatku, který se vyúčtováním zjistí. Že vymáhající strana měla na mysli dvě samotné exekuce, z nichž každá měla býti zvlášť pro sebe posouzena, povolena a vykonána, jest patrné jmenovitě z návrhu na vydání dvojích zákazů, předně, aby Dr. T-ovi bylo zapověděno vyúčtovati s povinnou stranou, a povinné straně nakládati nějak s nárokem na vyúčtování, za druhé, by Dr. T-ovi bylo zakázáno platiti povinné straně, této pak, nakládati se zabavenou pohledávkou neb ji vybrati. Exekuce zabavením pohledávky vešla v moc práva, exekuci na zabavení nároku na vyúčtování rekursní soud právem